

Lászlóffy Aladár

Pengeti sírván

*Itt van a baj, itt van újra.
Szép mint mindig énnékem.
Voltam Bánk, Tiborcba bújva,
már ezen a terepen.*

*Hosszú méla lesben ülve,
néztem hogy vonulnak át,
balladává egyesülve
vizigótok s vadlibák.*

*Néha felismerés járt át,
mintha Nyugat volna itt:
mérlegeitem Magna Charta
s Eukleidész dolgait.*

*Fel-feldobva, visszahullva,
síneken az énekem.
Előtt, alatt, közbe-múlva
két apród az életem.*

Mindig kiüt az emberen

*Árpádapánk és Donkihote,
Naszreddin és Artúrkirály...
Hányszor kérdem: bolondabb volt-e
Napoleon mint Hannibál?*

*Hazánk piheg, úgy látszik boldog
gyönyörű-volta kárpádán.
Krisztustövisként szögesdrótok
futnak át árvalányhaján.*

*Eddig sem egyezett az egylet,
de voltak jó malac-torok.
Velszben a mártír bárd sereglett,
Hellászbán széttört oszlopok.*

*Átoson kettő közt a szkíta,
nyomában jönne a tatár...
Ezt a lovaglást csak ő bírta:
a csont-és-bőr lovagszamar.*

*Ő az én nomádom, vitézem,
románom, kurdom, törököm.
Talán Maraton óta nézem,
hogyan marad itt kő kövön?*

*Szerelme köd-és-vas menyasszony,
sír vár reá, nem nászi ágy.
Röhejt s ne könnyeket fakasszon
világsajtó és délibáb.*

*Száraz mézeskalács a pajzsa.
Ő magyarom és lengyelem.
Védd meg Uram. Ez pátosz rajta,
nem átok mégsem. Úgy legyen!...*

Mindig téged

Egy év alatt veszítettünk mindig

*s vagy százötvenig vámi kellett,
míg visszaérhettünk a szintig
gyalázat-lemosások mellett.*

*Túl sok a gyűlölet már benned.
Légy higgadtabb, ha igazad van.
Ne vidd neki a végtelennek
azt, ami megbocsáthatatlan.*

*Mi úgylis jóvátehetetlen,
miért terheljen megint téged,
ha testedről levethetetlen
bűnös, éber ruha a lélek?*